

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010154
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. C. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/6/2022 zo dňa 28.06.2022.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/6/2022 zo dňa 28.06.2022 bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 04.11.2020 v čase o 07:20 hod. viedol ako vodič OMV zn. D. E., EČ: F. XXX G. po ul. Pražskej v meste Prešov v smere na kruhový objazd, kde pri jazde nedodrжал bezpečnostnú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred jeho vozidlom, následkom čoho prednou časťou predmetného vozidla narazil do zadnej časti osobného motorového vozidla zn. F. H., EČ: H. XXX B., ktorého vodič A. I. J. v čase nárazu dával prednosť vozidlám idúcim po kruhovom objazde, pričom následkom tejto dopravnej nehody došlo k zraneniu vodiča A. I. J., bytom F. XXX, ktorý utrpel stredne ťažké poranenia, a to podvrtnutie krčnej chrbtice a podvrtnutie hrudníkového driekovej chrbtice s dobou liečenia 38-40 dní, čím obvinený ako vodič svojím konaním porušil ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov,

za čo mu bol podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. I), § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 1.000,- eur, podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. C., v dôvodoch ktorého poukázal na všetky skutočnosti, ktoré jeho obhajca uviedol v záverečnej reči - od spáchania skutku nemá žiadne záznamy v priestupkoch, zmenil svoje správanie po dopravnej nehode, preto nie je nevyhnutné uložiť mu trest zákazu činnosti. V ďalšom poukázal i na to, že trest má mať výchovnú funkciu, nemá pripraviť páchatel'a o možnosť obstarávania zárobku pre potreby jeho rodiny. Používanie motorového vozidla je preňho nevyhnutnosťou, dokonca pracovným nástrojom na zabezpečenie a dosahovanie príjmu, keďže má rozpracované štátne zákazky, v súvislosti s realizáciou ktorých veľa cestuje a preto si nevie predstaviť, či mu zamestnávateľ umožní naďalej vykonávať funkciu manažéra bez vodičského oprávnenia. Okrem toho poskytuje starostlivosť svojej matke, ktorej zdravotný stav sa zhoršil a vedie k imobilite. Zároveň poukázal na to, že súd uložil peňažný trest vo výške presahujúcej návrh prokurátora, pričom výšku peňažného trestu žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani neuviedol, prečo uložil peňažný trest v takej výške. Dal do pozornosti i to, že konajúci súd nezistil náležité skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom

na rozhodnutie, že trestné konanie nebolo vykonané v súlade so zákonom, čím došlo k porušeniu ustan. § 2 ods. 2 Tr. poriadku, neprihliadol k dôkazom, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a vykonané dôkazy nevyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 2 ods. 2 Tr. poriadku. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že mu uloží výlučne samostatný peňažný trest vo vyššej výmere, alternatívne uloží mu peňažný trest za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal postup predchádzajúci napadnutému rozsudku, či tento netrpí podstatnými chybami. Zistil pritom, že obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kládol obžalobou za vinu a k vykonaným dôkazom, navrhovať doplnenie dokazovania, ako aj predložiť argumentáciu k jeho zavineniu a k ukladaniu trestu, čo je potrebné vyhodnotiť ako dodržanie základných práv obžalovaného na obhajobu. Z predložených dôvodov odvolania plynú námietky týkajúce sa nesprávneho zákonného postupu, keďže však obžalovaný nekonkretizoval, v čom vzhliadol pochybenia trestného konania, odvolací súd všeobecne koncipovanú námietku preveril posúdením zaznamenaného postupu konania pred súdom, ktorý vyhodnotil za súladný s procesným predpisom.

Obžalovaný po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 1, 5, 8 Tr. poriadku za prítomnosti aj jeho obhajcu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, a toto jeho vyhlásenie bolo po predpísanom procesnom postupe prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku za predchádzajúceho vyjadrenia prokurátora. Vo vzťahu k výroku o vine sa tak dokazovanie nevykonávalo a pokiaľ ide o dôkazy k výroku o treste, tie konajúci súd vykonal v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Výsledky procesu dokazovania konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože stručne a logicky v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral, na aké okolnosti prihliadal pri ukladaní trestu, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil.

Konajúci súd v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona pri ukladaní trestu prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, ako i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a uložil mu peňažný trest vo výmere 1.000,- eur so stanovením náhradného trestu odňatia slobody 2 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, ktorý považoval za primeraný tak k všetkým zisteným okolnostiam prípadu, ako aj k osobe obžalovaného.

Pri určení výmery peňažného trestu konajúci súd vychádzal zo správ Sociálnej poisťovne, ktorá oznámila vymeriavacie základy obžalovaného, z ktorých usúdil na čistý príjem mesačne 2.500,- eur a so zreteľom i na vyživovaciu povinnosť určil výmeru peňažného trestu na 1.000,- eur. Pokiaľ obžalovaný namietal, že konajúci súd uložil peňažný trest vo vyššej výmere ako ho navrhoval prokurátor v záverečnej reči, k tomu si odvolací súd dovoľuje poznamenať, že súd nie je viazaný pri ukladaní trestu návrhom prokurátora, pričom prokurátor v tejto konkrétnej veci navrhol uložil obžalovanému peňažný trest vo výške najmenej 400,- eur, čo vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania, teda konajúci súd sa ničím výnimočne neodklonil ani od návrhu prokurátora.

K výmere uloženého peňažného trestu odvolací súd dáva do pozornosti, že táto je určovaná i z hľadiska majetkových pomerov páchatel'a, pretože sankcia, ktorá sleduje účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a tým je zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne pôsobiť aj na iných, aby nepáchali trestnú činnosť, má byť individualizovaná a trest nemá byť likvidačný. Ak teda obžalovaný má vyšší príjem, uloženie peňažného trestu na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere okolo 200,- eur by nespĺnilo účel vymedzený zákonom a takýto trest by nebol ani citeľným pre obžalovaného. Preto zaplatenie peňažnej sankcie vo výmere 1.000,- eur, ktorá už je vyššou položkou, môže vnímať obžalovaný ako citeľnejší

postih, ktorý by mohol viesť k uvedomeniu si nesprávnosti konania a k náprave obžalovaného. Námietky obžalovaného preto k výmere peňažného trestu akceptované neboli.

Konajúci súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dolnej hranici trestnej sadzby, keďže trestný čin ublíženia na zdraví bol spáchaný práve v súvislosti s činnosťou vedenia motorových vozidiel. Výmeru tohto trestu určil na dolnej hranici trestnej sadzby s prihliadnutím i na okolnosť, že obžalovaný prestal po dopravnej nehode s porušovaním predpisov, keďže nedošlo k žiadnym ďalším priestupkom z jeho strany. Uloženie tohto trestu považoval konajúci súd za primerané aj z dôvodu jeho spôsobu správania sa v cestnej premávke, keď obžalovaný páchal priestupky dlhodobo v súvislosti s vedením motorového vozidla a nereflektoval na to, že bol za ne priebežne postihovaný.

S úvahou konajúceho súdu, že aj uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel obžalovanému je opodstatneným, aby sa zabezpečil účel trestu tak v individuálnej ako aj v generálnej rovine ako to predpokladá i Trestný zákon, sa stotožnil aj odvolací súd. Obžalovaný totiž pred dopravnou nehodou porušoval pravidlá v cestnej premávke a to úmyselne, keď nedodržiaval rýchlosť a prekračoval ju až v takej miere, že mu bola uložená i sankcia vo výmere 150,- eur, a aj napriek opakovaným postihom priestupky páchal naďalej, čo napokon viedlo k ním spôsobenej dopravnej nehode. Evidenčná karta vodiča preukazuje spáchanie 25 priestupkov na úseku cestnej premávky, ostatné v roku 2020 pred spôsobením dopravnej nehody v celkovom počte 4, pričom dňa 03.03.2020 mu bola za prekročenie rýchlosti uložená sankcia vo výmere 150,- eur. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný zaznamenané ďalšie 3 priestupky na úseku cestnej premávky, ktoré nie sú uvedené v evidenčnej karte vodiča, a to v roku 2019. Práve páchanie priestupkov v cestnej premávke bolo tou okolnosťou, ktorá neumožňovala vyhodnotiť doterajší spôsob života obžalovaného ako bezúhonný v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona, čo považuje odvolací súd za zodpovedajúce zákonu.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne vyhodnotil konajúci súd zistenie, že obžalovaný opakovane i po uložení vyšších sankcií za spáchané priestupky nedodržiaval pravidlá v cestnej premávke a porušoval ich, vo vzťahu k osobe obžalovaného a možností jeho nápravy, ak mu uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Dopravná nehoda bola už len vyústením nedodržiavania pravidiel v cestnej premávke obžalovaným, k čomu nemuselo dôjsť, ak by obžalovaný pri vedení motorového vozidla dodržiaval pravidlá stanovené zákonom. Okrem toho poškodenému bola spôsobená ujma na zdraví stredne ťažkého stupňa (doba liečenia bola na rozhraní s ťažkou ujmovou v trvaní 38 až 40 dní), na ktorú skutočnosť tiež bolo potrebné prihliadať pri rozhodovaní o ukladaní tohto trestu zákazu činnosti.

Aj keď nie je obligatórnou povinnosťou súdov za spáchanie trestného činu v doprave ukladať trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, v posudzovanom prípade so zreteľom na vyššie uvedené bol tento trest uložený zákonne za účelom zabezpečenia tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali neuloženie trestu zákazu činnosti. Samotný fakt, že obžalovaný pracuje ako manažér a zabezpečuje projekty pre štát, nemá vplyv na posúdenie opodstatnenosti ukladania trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Je to pracovná sféra obžalovaného, ktorá si vyžaduje predovšetkým jeho mentálnu zdatnosť, nie možnosť viesť motorové vozidlo. Ani starostlivosť o rodinného príslušníka, ktorý nie je odkázaný na obžalovaného, nie je takou významnou okolnosťou, ktorá by rozhodujúcim spôsobom ovplyvňovala rozhodnutie o ne/uložení trestu zákazu činnosti, najmä za situácie, ak ide iba o verbálny prejav bez preukázania tvrdených skutočností, pričom obžalovaný sa sám vyjadril, že jeho príbuzní disponujú vodičským oprávnením. Uvedenými úvahami reaguje odvolací súd i na uplatňované námietky obžalovaného, ktorými odôvodňoval uloženie samostatného peňažného trestu.

Konajúci súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka, s čím sa možno stotožniť, pretože spolu s uložením peňažného trestu by táto sankcia mala dostatočne vplývať na nápravu obžalovaného. Pri určení výmery trestu zákazu činnosti bolo prihliadané na postoj obžalovaného k tomuto činu, na jeho vyhlásenie o vine, na to, že bol nápomocný poškodenému po oznámení o spôsobení ujmy na zdraví, ako aj na zmenu postoja obžalovaného k dodržiavaniu pravidiel v cestnej premávke po spôsobení dopravnej nehody, čo možno vyvodíť z evidenčnej karty vodiča.

Odvolací súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by umožňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Skutkové okolnosti sú bežného charakteru a pomery na strane obžalovaného sa ničím dôležitým nevymykajú od ostatnej priemernej populácie. Do úvahy neprichádzal ani postup podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona a to s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré bolo súdom prijaté. Táto okolnosť, ktorá bola konajúcim súdom vyhodnotená ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, bola vzatá do úvahy pri ukladaní trestu, ak obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti vo výmere 1 roka, teda na dolnej hranici trestnej sadzby. Spravidla sa totiž pri porušení dôležitej povinnosti v cestnej premávke, ktorá mala za následok spôsobenie stredne ťažkej ujmy na zdraví, pri plnom zavinení a pri obdobnej priestupkovej minulosti ako u obžalovaného ukladá prísnejší trest zákazu činnosti, aby sa tak zabránilo porušovaniu právnych predpisov na úseku cestnej premávky so spôsobením dopravných nehôd aj s ťažkými následkami. Z uvedeného dôvodu odvolací súd neakceptoval ani návrh obžalovaného uložiť mu trest zákazu činnosti pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Vyššie uvedené zistenia a z nich plynúce úvahy viedli odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a ako také bolo postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.